

Premagati strah in pridigati o umetnem splavu

25. april 2011

Naj se naš *strah pred govorjenjem o umetnem splavu* spremeni v *strah pred tem kaj se bo zgodilo, če o njem ne spregovorimo*.

V začetku mojega delovanja v združenju **Duhovniki ZA življenje** je neka ženska zapisala: »Če bi pred 20 leti v svoji cerkvi slišala pridigo o splavu, bi v sebi mogoče našla moč in obdržala otroka, namesto da sem ga ubila.«

Od takrat nešteto žensk, pa tudi moških, pričuje podobno. Nekoč mi je po sveti maši neka ženska rekla: »Oče, splavila sem. Ko pridigate o tem, me boli – toda prosim vas, da ne odnehate. To mi daje veliko tolažbo, saj se zavedam, da bo govorjenje o tem pomagalo nekomu drugemu. Prizaneseno mu bo in ne bo mu potrebno doživeti bolečine ter vsega, kar s seboj prinaša umetni splav.«

Mnoge duhovnike je strah govoriti o umetnem splavu in veliko laikov me sprašuje, zakaj je tako. Strah pravzaprav ni stvar razuma. Dejanje razuma je zavračanje pomoči.

Duhovniki na vprašanje, zakaj ne spregovorijo o umetnem splavu, največkrat odgovorijo: »**Nočem prizadeti tistih župljank, ki so umetno splavile.**«

Duhovnik dolga leta v molitvi prizadevno razvija sočutno srce dobrega pastirja, ki čredi neguje rane, nanje nanaša zdravilni balzam Božje ljubezni in usmiljenja in nikoli ne počne ničesar, s čimer bi svoji čredi škodil.

Toda to bi moral biti razlog, da spregovorimo o splavu, ne pa da o njem molčimo. Čemu? Ker čredi tišina povzroča rane. Med drugim tudi zato, ker si molk vsak lahko razlaga po svoje. Duhovnik ima z molkom morda res najboljše namene, toda kdor trpi zaradi izkušnje umetnega splava, njegovih namenov ne sluti.

Če duhovnik ne spregovori o splavu, lahko ranjena oseba sklepa troje:

- 1) duhovnik ne pozna bolečine, ki mi jo je povzročil umetni splav;
- 2) duhovnik ve za moje trpljenje, a mu ni mar;
- 3) duhovnik ve, da trpim, skrbi ga zame, vendar pa ni nobenega upanja več za ozdravljenje.

Toda resnica je ta, da duhovniki vemo za trpljenje, da nam ni vseeno in da vedno obstajata upanje in ozdravljenje. Zato spregovorimo! **Spregovorimo o umetnem splavu, ki v naših župnijah uničuje posameznike in družine bolj kot karkoli drugega. Spregovorimo o bolečini, ki jo povzroča, in posredujmo tako potrebno povabilo k ozdravljenju, milosti, odpuščanju in miru.**

Apostolata **Duhovnikov ZA življenje**: »Rahelin vinograd« ([Rachel's vineyard](#), največje združenje na svetu, ki po izkušnji splava pomaga na poti ozdravljenja) in pobuda »Ne morem več molčati« ([Silent No More Awareness Campaign](#), ki združuje tiste, ki so umetno splavili, pozneje pa našli notranje ozdravljenje in zdaj pričujejo o svoji izkušnji), lahko duhovniku pomagata učinkovito posredovati sporočilo (o)zdravljenja. **Potem bo vse drugo, kar bomo povedali o umetnem splavu, bolje sprejeto, več pa se jih bo preventivno izognilo bolečini.**

Čas je, da se strah pred govorjenjem o umetnem splavu spremeni v strah pred posledicami, če bomo o njem molčali.

Frank Pavone

rimokatoliški duhovnik

predsednik združenja **Duhovniki ZA življenje** ([Priests for Life](#))

Vir: <http://www.facebook.com/notes/priests-for-life/flipping-the-fear-about-preaching-on-abortion/201554589886343>

